

S5 OBALNI

Številka 3, Letnik V

Marec 2001

GLASILO RK JADRAN S59CST

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Vanja
S59AV

Urednik
Informativnih
Prispevkov

S57LO
Boris

Glavni
urednik

S53MA Alen

Urednik
QRP rubrike

S53Z
Žarko

Tehnični
urednik

S57NKI
Danijela

Direktorica ekspedita

Adi

S54G
Miloš

Urednik

UKV novic

S55M

Urednik
kontest rubrik

Uredniški Odbor

Mogoče sem bil v prejšnjem uvodniku črnogled, potem pa sem zagledal eno številko, ki mi je dala misliti. Ja, 3000 je ta številka, sicer pa je to naklada zadnje številke naše revije CQ ZRS. Pogledal sem letnik, dva nazaj in videl številke do 5700. Kot vem, je osnova za naklado plačana članarina ZRS do konca januarja na začetku vsakega leta, kar pomeni, da nas je letos spet... ja, lanska naklada je bila 3700 izvodov...manj. Očitno se stvari nikamor ne premaknejo. Ne vem koliko nas bo na koncu ostalo članov zveze, sicer pa je to čisto vseeno, saj je očitno, da radioamaterstvo kot tako ni več zanimivo za mlade, sami pa ne naredimo ničesar, da bi stvari obrnili na bolje. Za začetek bi se vsaj v lastnih vrstah malo poenotili, saj se gremo ekstremizme vseh vrst, vsi smo zakleti kv-jaši ali paketaši ali gigahertz-jaši ali ne vem kaj (kako tipično slovensko) in se prepiramo o vsem, krava nam pa lira. Seveda se bomo tipično slovensko potem kregali za truplo, dokler ne bodo ostale samo še kosti (pa še za te se bomo udarili). Mislim, da bi morali odgovorni na zvezi začeti reagirati na dogodke na »terenu« in dati od sebe kaj več. Morali bi imeti vizijo, kakšna naj postane ta naša dejavnost, hkrati pa tudi kaj volje za uresničitev ciljev. Za dobre predloge in ideje se vedno najde (tudi v klubih) dovolj volje in energije za realizacijo... In če tega ne bomo storili hitro, je najboljša, da se ukinemo sami, preden nas bodo drugi...

Lep pozdrav es 73 de Boris, S57LO

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

RADIOAMATERSKI OBRAZI

JULIJAN VIVODA, S57UVJ

Tokrat smo se odpravili na pot. Rudi, S57NPR me je odpeljal k Julijanu, saj dvomim, da bi sam našel pot v majhen zaselek blizu Buzeta, kjer je doma. Peljala sva se preko Gračišča in ostalih zaselkov, prečkala mejo, prišla v Buzet in se nato strmo dvignila do kraja Bemozi, kjer se je leta 1937 rodil Julijan. Še nikoli prej nisem imel priložnosti srečati tega prijaznega moža, res pa je, da sem o njem slišal že veliko lepega med kramljanji s starejšimi radioamaterji, pa tudi marsikdo mi je rekel, da bi bilo dobro stopiti tudi do "uvejota".

O svojih radioamaterskih začetkih pripoveduje takole: "Prvič sem se srečal z radijsko tehniko še preden sem šel v šolo. Nekdo mi je podaril detektorski sprejemnik, za katerega je bilo rečeno, da se z njim sliši samo radio Rijeka. Kmalu sem ugotovil, da to ni res, saj sem vgradil vrtljivi kondenzator in še neke elemente in tako je ta detektor začel sprejemati približno pet srednjevalovnih postaj. V tistem času je na Svobodnem Tržaškem teritoriju oddajal ameriški srednjevalovni oddajnik, predvajali so veliko country glasbe in jaz sem to s slušalkami zelo rad poslušal. To se je dogajalo okoli leta 1952, 53..." Leta 1957 se je vpisal na srednjo elektro šolo na Reki, hkrati pa poiskal tudi radioklub in se v njega včlanil. To je bil radioklub YU2ARS. Začel je obiskovati tečaj, ukvarjali so se s teorijo in v praksi izdelovali razne elektronske sklope z elektronkami. V času srednje šole je Julijan izdelal približno petnajst dvocevni superreakcijskih sprejemnikov za prijatelje in profesorje na šoli. Zaradi tega je bil na šoli zelo cenjen, saj ni znal vsak zgraditi koncertnega sprejemnika.

"V radioklubu smo takrat imeli en Hallicrafters kratkovalovni sprejemnik in oddajnik amaterske izdelave. Tja sta zahajala dva starejša in izkušena radioamaterja: Zlatko Parkaš, YU2LA in Milan... V Opatiji je bil radioklub YU2BJK s katerim smo večkrat vzpostavljali UKV zveze, imel sem pa še enega prijatelja YU2NBZ, ki mi je pokazal prvi modulator. Seveda smo delali v AM modulaciji. Bili smo celo na kontestu na Učki, kjer smo močno prehiteli fante iz radiokluba Opatija, čeprav je bila njihova lokacija celo nekaj višja od naše. Mi smo vzpostavili 40 zvez, oni pa 16. Vse to se je dogajalo pred letom 1960. Takrat sem si zgradil tudi popularni "pendler", aparaturu z dvema lampama..."

Tudi pri vojaki je Julijana zelo zanimala radiotehnika. Najprej je položil izpite za vojaškega telegrafista, nato pa opravil še radioamaterski izpit. Bilo je leta 1963. Še istega leta so ga poslali v sile Združenih narodov.

"Dali so mi dve postaji ANGR 9 in me poslali na Sinaj. Tam sem položil tečaj za kinooperaterja. Ob nedeljah bi naj vrtel filme, ostale dni pa bil v postavi straže. Na žalost pa s tem ni bilo nič, ker so nas preselili v Saudsko Arabijo. Z ladjo smo šli do Jemna, nato pa z letalom v neke hribe, kjer še sam ne vem kje je to bilo, vem le, da v Saudski Arabiji. Tam smo ostali sedem mesecev. To je bilo zame zanimivo obdobje: imel sem polnilnico za akumulatorje, akumulatorje, postaje... Kapetan mi ni dovolil vzpostavljati zvez v telegrafiji, češ da on tega ne zastopi. Če smo se pa v patrulji med kontroliranjem meje kdaj izgubili in če zveze v foniji ni bilo mogoče vzpostaviti, takrat pa sem lahko delal tudi v telegrafiji. Bilo je zelo zanimivo, saj sem lahko eksperimentiral."

Ob vrnitvi v domovino se je Julijan preselil v Koper. Takoj je poiskal radioklub in se leta 1964

tudi vanj včlanil. Začel je spoznavati tranzistorsko tehniko. Hodili so na razne konteste in se ukvarjali s konstruktorstvom. Veliko je pomagal tudi pri gradnji koč, postavljanju stolpa na Slavniku, popravilih v klubskih prostorih v Kopru. Zgradil si je tudi svojo UKV postajo na kvarce. V Italiji se je dalo kupiti tiskanine za sprejemnik in oddajnik in tako je nastala STE postaja na kvarce - UKV FM. Kasneje si je kupil 50W Kenwood mobilno FM postajo, katero je pred kratkim prodal.

Julijanova najljubša radioamaterska dejavnost je konstruktorstvo. Glede najljubšega banda in načina dela pa pove: "Danes ta FM ni več interesanten, saj je že skoraj smešno govoriti po repetitorjih, ko pa ima že vsak telefon v žepu. Veliko raje imam SSB, trenutno pa me zanima telegrafija."

Za svoje delo je dobil 1979 leta Plaketo radiokluba Jadran za aktivno delo v klubu. Ima še nekaj diplom iz radioamaterskega področja.

O radioamaterstvu na Obali je mnenja, da bi glede na to, da na različnih področjih radioamaterji obvladamo veliko stvari in da imamo mnogo znanja, bilo prav, da smo bolj združeni in da se bolj upoštevamo med seboj. Mogoče bi lahko bili boljši prijatelji med sabo, ne pa da vlečemo vsak na svojo stran...

O prihodnosti našega hobija: "Smatram, da radioamaterstvo, pa ne mislim s tem samo klepetanje na FM, ampak tudi gradnje anten in njih izboljšave, potem CW, ki je še vedno mamljiva stvar, ATV bo verjetno zainteresiral marsikoga, konstruktorstvo, torej še veliko je zanimivih stvari v radioamaterstvu, zato ta dejavnost ne bo propadla, sigurno pa se bo v marsičem spremenila."

S57UVJ radioamaterska oprema:

UKV postaja STE na kvarce, FT221R UKV all mode in YC221 digitalni frekvencmeter, ICOM

IC2 SET ročna UKV postaja, 9el. YAGI horizontalno polarizirana in GP za 2m band. Za KV ZRS 805 QRP postaja za 80 m band in 41m dolga LW antena, Rees Mace Marine angleški LW, MW in SW sprejemnik z BFO-jem, VHF-HF konverter na lampe (last S53VV), doma izdelan vertikalni taster...

Zelo mi je bil všeč Julijanov SHACK. Po stopnicah sva prišla v majhno mansardo, kjer ima Julijan svoje postaje, takoj zraven ima majhno, a dobro opremljeno delavnico, na policah pa veliko raznih zanimivosti... Zelo mi je bilo všeč klepetati z "uvejotom", saj je prijazen in skromen mož. Ko sva se z Rudijem vračala domov, je bila ura že okoli polnoči, meni pa ni bilo žal, saj sem spoznal radioamaterja, za katerega se mi zdi, da zanj neka stara radioamaterska pravila še vedno držijo. Na žalost pa takih dandanes ne srečaš več dosti.

Vanja, S59AV

CALL	MANAGER	CALL	MANAGER
AP2JZB	K2EWB	EZ7ST	pirate
AX2000	VK2PS	FG/F5SNY	F5SNY
AX21TU	VK2PS	FG5FR	F6FNU
AX2PS	VK2PS	FH/TU5AX	F5OGL
AX8AM	VK8AM	FM5GU	KU9C
BT0QGL	K6EXO	FO0CLA	F6CTL
BV3/DJ3KR	DJ3KR	FO0DER	3D2AG
BV9G	BV8BC	FR5FD	N6TR
BX5AA	BV5GQ	FR5ZQ/G	FR5ZQ
CN2DX	HB9HLM	FT5XN	F6IHY
CO6XN	HK6DOS	FW/G4DZC	AA1ON
ED7URX	EA7ATR	FY5FU	F5PAC
EJ7NET	EI6FR	FY5HY	F6IHY
EM70DXG	UT1WA	GB2BYL	M0BYL
EO225EA	UT2EA	HB0/DA1WA	DJ0LC
EO55FI	UX3FW	HB0/DL4MP	DL4MP
EO6F	UX0FF	HG100R 1995	HA1KSA
EP2MKO	RU6FZ	HG1G 1996	HA1KSA
EP3SP	IZ8BRI	HG1H 1996	HA1KSA

SPREJEM ACARS – VHF SIGNALOV

Vzporedno z govornimi načini komunikacije poteka v letalstvu tudi vedno bolj živahen podatkovni promet, od tega pa je nekako najenostavnejši za sprejemati način, imenovan VHF data link (VDL, ACARS – VHF). Ta deluje v sklopu ACARS (aircraft communications addressing and reporting system), katerega del sta še sistema za digitalno komuniciranje preko kratkih valov (HFDL) ter satelitov (SATCOM). VDL deluje na določenih kanalih v VHF letalskem frekvenčnem pasu. V Evropi je primarna frekvenca 131,725 Mhz, sekundarna 131,525 Mhz, na največjih letališčih pa imajo še dodatne. Modulacija je AM – MSK z zamikom 1200 Hz/2400 Hz ter hitrostjo 2400 bps, CSMA dostop, 1200 Hz pomeni spremembo bita, 2400 Hz njegovo ohranitev. Koda znakovno orientiranega protokola je 7 bitna ASCII s paritetnim bitom.

Kaj potrebujemo za sprejem? Ker je že skoraj vsaka ročna radiomaterska UKV postaja razširjena z AM sprejemom na pasu 118 – 136 MHz, se za začetek zadovoljimo s tem. Tudi antena bo za prve poskuse dovolj GP za dvometrski band. Če postajo naravnano na 131,725 Mhz lahko tu občasno slišimo paketno podobno žvrgolenje. To so podatkovni paketi, ki jih letala pošiljajo zemeljskim postajam. Sedaj potrebujemo še PC računalnik z zvočno kartico ter ustrezno programsko opremo in seveda kabel za povezavo audio izhoda UKV postaje z zvočno kartico.

Poleg variante, da osvežimo naše programersko znanje in kaj sami napišemo, lahko programe za dekodiranje (brezplačno) dobimo na internetu. WACARS avtorja M. Robertsa deluje pod Windows-i in vsebuje tudi (povprečno založeno) bazo podatkov (letal, letališč letalskih družb...) s katero zmožemo dodatno interpretirati podatke. Drugi program,

KRACARS (avtor K. Rafiq) pa je narejen za DOS, je precej kratek (50K) in nezahteven do uporabnika. Je res enostaven za uporabo, podatke le prikazuje na ekran in jih zapisuje v datoteke tako v "suovi" kot interpretirani obliki. Enostavno začneš ga in to je vse.

Zaradi vrste modulacije je sprejem precej občutljiv na motnje, oba omenjena programa pa zahtevata tudi dokaj natančno nastavitve jakosti signala (z nastavitvijo glasnosti radijske postaje ter z nastavitvami v "mikserju" zvočne kartice). Sprejem lahko izboljšamo z uporabo boljšega sprejemnika, antene ter ustreznih filtrov. Za silo pa lahko uporabimo v povezovalni kabel zaporedno vezan kondenzator npr. 100 nF, da grobo filtrira ter oslabi signal.

Omenjena programa seveda nista edina na voljo, obstaja še cel kup bolj ali manj ustrezno dragih pripomočkov za nadzor nadglavnih prostranstev. Airmaster, Skyspy, ACT – I, Dacars, Airmav so nekatera imena več ali manj kompleksnih kosov opreme, ki pa tudi precej zmorejo.

Poglejmo si še sestavo podatkovnega paketa:

* Do 16 +11 znakov začetne sekvence za ogrevanje na 2400 Hz (preklop TX, squelch, AGC)

2 + 2 znaka za sinhronizacijo na bit ter sinhronizacijo na znak

1 SOH znak za začetek glave

1 znak – način, zemeljska postaja

7 znakov – naslov, reg. št. letala

1 znak – ack/nak za potrditev sprejema

2 znaka – oznaka tipa sporočila

1 znak – ID bloka – poveča se za ena pri vsakem uspešnem prenosu

1 STX znak – začetek teksta

4 znaki – zaporedna oznaka sporočila

6 znakov – oznaka poleta

do 220 znakov – tekst – sporočilo

1 ETX znak – za konec sporočila oz. ETB če je sporočilo daljše od 220 znakov in se nadaljuje v naslednjem paketu

16 znakov – sekvenca za ugotavljanje napak

1 DEL znak – marker konca paketa

Na konkretnem primeru bi izgledalo takole:

```
<SYN>>SYN<<SOH>B.HB-IOK<NAK>Q01
<STX>M81ASR0306<ETX>=L<DEL>
```

Interpretirano pa tako:

ACARS način: B (zemeljska postaja v Milanu)

Reg. št. Letala: HB-IOK (Airbus 319)

Tip sporočila: Q0 (link test)

ID bloka: 1

Št. Sporočila: M81A

Št. Poleta: SR0306 (Swissairov polet 0306)

Sporočilo: Brez sporočila

Sporočilo (če je) je lahko različnih oblikah – od odprtega teksta, standardnih kratic pa do niza povsem navidez naključnih znakov, največkrat pa kombinacija vsega omenjenega. Domala vsaka letalska družba ima svojo, značilno obliko sporočil in z malo prakse se da iz njih izluščiti marsikatero zanimivo informacijo, tudi če ne uporabljamo kakšnega višjenivojsko – dekodirnega programa. Posadke in letalski računalniki si tako (ročno ter avtomatsko) izmenjavajo podatke z operativnimi službami letalske družbe oz. (zaenkrat še v manjši meri) s kontrolo letenja. Tako je lahko v sporočilu pozicija letala, meteorološki podatki, razna druga telemetrija (stanje goriva, motorjev, spisek okvar,...)

oziroma zahteve po npr. vremenskem poročilu ali pa kakšna druga informacija.

Katera letala lahko detektiramo? Pogoji so, da ima letalska družba letala opremljena s tem sistemom ter da je uporabnik omenjene storitve (katero skoraj izključno ponujata korporaciji ARINC in SITA. Tako ima recimo Adria Airways opremljena le letala Airbus 320. Od večjih družb pa zaenkrat še ni uporabnik npr. Alitalia. Če se nahajamo v bližini ustrezne zemeljske postaje, lahko zaznavamo tudi "uplink" pakete. V Sloveniji imamo tako postajo na Brniku, v naši sosesčini pa so postaje v Zagrebu, Gradcu, Benetkah...

Poglejmo si še, do katere razdalje lahko sledimo letalu. Recimo, da leti letalo na višini 11 km, kilometer več, kilometer manj. Če številko vstavimo v enačbo, dobimo ob običajnih pogojih razširjanja radijsko vidljivost reda 400 – 500 km, odvisno tudi od naše nadmorske višine. Vsak pa naj sam presodi, kako in koliko vpliva konfiguracija terena. Podatka o moči VDL oddajnikov na letalih sicer nisem nikjer zasledil, a QRP zagotov ni.

Še par besed o nekaterih ostalih "letalskih" digitalnih povezavah:

Že v uvodu omenjeni HDFL ali ACARS – HF je podobna zadeva, le da deluje na kratkem valu z nekoliko drugačno modulacijo (8PSK, različica standarda MIL – 188 – 110A), hitrost prenosa gre adaptivno od 150 do 1800 bps, odvisno od kvalitete zveze. Čeprav se sliši nekoliko staromodno, je relativno nova ter uporabna tam, kjer ni VHF pokrivanja. Je tudi precej cenejša za postavitve in uporabo od satelitov, čeprav so le-ti priporočeni kot primarno sredstvo za komuniciranje na teh področjih.

- SSR oziroma sekundarni nadzorni radar pa je v pomoč kontrolorjem za radarjem. To je oddajnik na krovu letala ("transponder"), ki na zahtevo odda identifikacijsko kodo (način A), ter višino letala (način C). Zahtevo odda zemeljska postaja preko antene, ki se vrti skupaj z anteno primarnega

("pravega") radarja. Identifikacijska koda ter vidina pa se prikažeta kontrolorju na radarskem zaslonu poleg "pikice" primarnega radarja. "Uplink" poteka na 1030 MHz, "downlink" pa na 1090 MHz. Novejši način "S" pa lahko poleg omenjenih podatkov prenaša še kup drugih parametrov oziroma lahko služi tudi kot nižji nivo raznih drugih sistemov.

- Omeniti bi veljalo še VDL način 2, ki je v razvoju kot posodobitev opisanega VDL sistema. Zmogljivost je 31,5 Kbit/s, modulacija D8PSK in za začetek naj bi deloval okoli 136,9 MHz. Trenutno je v fazi razvoja in preizkušanja tako v Ameriki kot v Evropi. Sicer je tu prišlo do manjše zmešnjave pri poimenovanjih: prvotni VDL je pomenil VHF data link, ob pojavu novega načina so temu dali ime spet VDL, a kot VHF digital link, končno pa so se dogovorili in tako se starejši način sedaj imenuje VHF digital link 1 (VDL 1), novejši pa VHF digital link 2 (VDL 2).

Tako bo v prihodnosti tudi v letalstvu vedno več prometa potekalo po digitalnih poteh in vse bolj zanimivo bo to detektirati. Za konec pa še nekaj internet naslovov na to tematiko:

<http://patriot.net/~acars/index.html.nl/~pdw/alp/>

Gregor Požar, S57VGE

ZANIMIVE QSL KARTE

V silvesterski številki je Lojze, S51JN obljubil, da se bo še oglasil s kakšno zanimivo QSL karto in njeno zgodbo. Lojze je držal besedo in pred nami je zanimiva in žalostna zgodba. (ur.)

Julien Luc - F9KX, s katerim sem imel v letu 1955 večkrat zvezo, mi je pripovedoval, da je

oči in desno roko izgubil leta 1914 na flandrijski fronti. Poškodovane je imel tudi glasilke in pljuča, tako, da je govoril s težavo in s piskajočim glasom. Vendar se ta hrabri "poilon" - francoski pešak - ni uklonil pred tako kruto usodo.

Poleg družine, ki mu je veliko pomagala, mu je mnogo pomenilo tudi radioamaterstvo: bil je aktiven na 14 Mhz.

Dnevnik in QSL-ke mu je pisala in prebirala žena, sam pa je tipkal s preostalo levo roko na poseben stroj prirejen za Braillovo pisavo.

Že od leta 1958 ga nisem več slišal na bandu. Imam dve njegovi QSL kartici in se ga spominjam z velikim spoštovanjem.

Adieu Julien!

Na QSL kartico je napisal v Braillovi pisavi naslednje besede: (prevod v našo pisavo)

(K) MY (K) DIR YU#3JN
TNX VY QRO
DU VIEUX KX DANS LA
NUIT TOTALE GUERRE #14
NO MAIN DROITE TREPANE
UR (K) AMI (K) JULIEN F#9KX

(prevod v naš jezik)

Moj dragi YU3JN hvala zelo močno od starega KX-a v popolni temi. Voja leta '14 - brez desne roke: amputirana. Tvoj prijatelj Julien F9KX.

Lojze, S51JN

RAZMIŠLJANJE O CW

Nekajkrat sem opazil spotikanje posameznikov v ZRS ob CW. Telegrafija naj ne bi bila pogoj za napredovanje v višjo klaso, naj se ukine kot pogoj za pridobitev licence, da naj bi bil prag za znanje CW pri operatorskem izpitu nižji, npr. 25 črk/min ali še manj, in še kaj.

Vanja je pravilno napisal, da so tisti, ki jim je do "blabla" itak prešaltali na GSM in internet, kjer so klepeti omogočeni vsakomur in veliko ceneje in zato ni potrebe po 200 - 500.000 sit za postajo, po iskanju prostora za antene, kreganju s sosedi zaradi TV motenj itd.

Slika "RADIOAMATERJA" je prav v tej posebnosti, ki se imenuje CW! Npr.: Nisi fotograf, če slikaš s full avtomatskim fotoaparatom, saj znaš samo pritiskati na sprožilec. Res je, da lahko fotografiraš tudi na tak način, ampak kot fotograf ali fotoamater pa moraš znati vse o blendah, časih slikanja, objektivih, filtrih, kompozicijah slike, izdelavi le-teh itd. Tako se potem tvoj fotografski nivo dvigne, lahko sodeluješ na razstavah, dobivaš nagrade, celo slaven lahko postaneš.

Radioamater pa mora ravnat tako znati koristiti svojo postajo in antene in še posebno znanje: CW. Tisti, ki jih ne veseli znanje CW, pa so itak včlanjeni (ali ne!) v CB klubih. Tam ni potrebe za CW, saj je promet le v foniji. Pa vseeno veliko CB amaterjev (ne radioamaterjev!) sčasoma presedla na CW in postanejo pravi "radioamaterji".

Znanje hitrega tipkanja in sprejemanja je neizogibno, saj v PILE-UP delu s hitrostjo 50 ali manj črk/min ne priključiš DX-a. Na višjih frekvencah (ne na 80 m) zelo redko kdo pokliče nekoga, ki kliče s hitrostjo 50 črk/min. To so dejstva. "Normalna" vožnja na bandu je okoli 100 črk/min. Delo z manjšo hitrostjo je tako, kot če bi

se nekdo pogovarjal in črkoval besede: d-o-b-e-r d-a-n... Seveda ni treba hiteti, treba je govoriti normalno in to je okoli 80 - 100 črk/min. Nekateri šibajo tudi po 200 ali več črk na minuto. Za to pa moraš biti že dobro izurjen. To so člani HSC ali VHSC klubov in so specializirani za QRQ.

Danes imamo tudi druge načine dela kot so: RTTY, PSK31, HALL, TV itd. Če ti ne gre CW pojdi in ostani na teh drugih zvrsteh dela. V "cehu" radioamaterjev pa moraš znati CW in ne "jecljati"! Tudi pek ne moreš biti, če ne znaš narediti kruha. CW ima še eno dodatno prednost pred fonijo, kjer je potrebno da - ali VSI govorijo en jezik, ali da vsi govorijo vse jezike... V CW pa rabimo samo enega: jezik kratic, ki velja za Ruse, Angleže, Kitajce in Čulukafrce! tudi Angleži se učijo jezik kratic.

Pravilna je tudi trditev, da mora posameznik širiti svoje znanje, kakor v tehniki, tako tudi v načinih dela. (Poskusite SSTV, RTTY, ARG, UKV, SHF...) Vsako početje je zase zanimivo. Tu je napredek. Pri vsem pa CW ostaja kot specifika za pojem "radioamater". Tudi graditve aparatur (kljub morda cenejšemu nakupu gotovih!) imajo svoj čar, posebej, ko lahko pokažeš aparat, ki si ga sam naredil za "par šoldov" in si z njim naredil isto DX zvezo kot tisti, ki ima kilovate in farne antene!

Človek mora vedno stremeti naprej, proti "vrhu". To je napredek. Ker, če prideš "na vrh", ti ostane le še pot "NAVZDOL"!!

Potrudite se in postanite govorec na CW in ne jecljavec! Videli boste, kako lep je klepet v QRQ (ni nujno v QRQQ).

Zato je pohvalna ideja: S5-CWF!

Lep pozdrav!

Vlado, S57KV

IPARC S5 aktivnosti

Mednarodno policijsko združenje IPA (International Police Association) je stanovska organizacija policistov, ki združuje več kot 270.000 članov, organiziranih v 58 nacionalnih sekcijah. Nastala je leta 1950, kot odziv nižjih policijskih uslužbencev na prepoved organiziranja sindikata. Je edina mednarodna poklicna organizacija policistov ne glede na funkcijo, položaj, jezik, raso, vero in svetovni nazor. Ravno tako je poslovno in politično povsem neodvisno združenje. Kot nevladna mednarodna organizacija je na temelju svojih ciljev registrirana pri Svetu Evrope.

Eden glavnih namenov in ciljev je vzpostavljati in gojiti prijateljske odnose in medsebojno pomoč med policisti na nacionalnem in mednarodnem nivoju. Pomoč se odraža na strokovni plati in tudi zasebni, ko se član in njegovi najbližji znajdejo v stiski ali težavah. V okviru združenja se izvajajo izobraževalni programi, ki potekajo s seminarji, predavanji na lokalnem, regionalnem ali mednarodnem nivoju. Organizirajo se strokovne, športne, družabne in druge interesne aktivnosti. Ena od interesnih aktivnosti v okviru združenja IPA je tudi IPARC, v katero so vključeni in v kateri delujejo radioamaterji, člani IPA. V R Sloveniji je bila sekcija IPA ustanovljena aprila 1991 in bila leto kasneje sprejeta kot polnopravna članica. IPARC S5 je bil ustanovljen novembra 1995. Danes je v sekcijo vključenih približno 70 radioamaterjev, ki se aktivno vključujemo v aktivnosti IPARC (tekmovanja, srečanja...) in tudi v druge dejavnosti združenja. Vsak prvi polni konec tedna v letu poteka IPARC tekmovanje. Pravila so bila objavljena v peti številki CQ ZRS 1999.

IPARC izdaja več različnih diplom, od leta 2000

Valter, S51VI

© by IPA 1974

STR.6.

CALL	MANAGER	CALL	MANAGER
HG1P 1996	HA1KSA	JW3YJA	LA3YJA
HG1S	HA1KSA	JW5DW	LA Buro
HG73DX	HA1KSA	JY9NE	N3FNE
HGM1H 1996	HA1KSA	JY9NX	JH7FQK
HS0/G4DZC	AA1ON	KH0/JA3EYO	JA3EYO
HS0/OH4MFA	OH4MFA	KH6ND/KH5	K4TSJ
HS4BPQ	E21EIC	MC0CDX	G4JVG
IL7/IK4GLV	IK4GLV	MD/N0KV	M0CQS
IL7/IK4JPR	IK4JPR	RM9RO	RW9QA
IL7/IK4RUX	IK4RUX	RM9RX	RW9QA
IU0FM	I0YKN	RM9RX/9	RW9QA
J28/F5LDY	F5LDY	RM9RZ	RW9QA
J28EW	F5LDY	RN9RZ	RW9QA
J3/AA1ON	AA1ON	RW9QA	RW9QA
J73DLR	DL2YY	RW9QA	W3HNK
JT0TJ	HA1KSA	RW9RN	RW9QA
JT1FCY	I1QOD	S500S	S59L
JT1FCZ	I1ZB	S5A	S59L
JT4Y	I0SNY	SD5DS	SM5BDY

Enjoy Dxing!

